

Чини се да још од парафирања Дејтонског мировног споразума Босну и Херцеговину није потресала већа политичка, а дјелимично и економска криза. Страх од "неформирања власти" се неумитно шири кроз медије, а додатне тензије стварају и слике насиља које се протеклих мјесеци дешава широм арапског свијета. Посебну нелагоду проузрокују и скорошње изјаве Златка Лагумџије, лидера СДП-а, о незнатном обиму уличног насиља у Египту у поређењу са оним шта би се могло десити у БиХ уколико се власт у Федерацији и на државном нивоу ускоро не формира. Дакако, услов за учешће у власти је прихватање онога што је написано у Платформи, политичком памфлету по жељи сарајевских унитариста који, у самој својој суштини, дерогира уставна рјешења произашла из Дејтона.

Чини се да још од парафирања Дејтонског мировног споразума Босну и Херцеговину није потресала већа политичка, а дјелимично и економска криза. Страх од "неформирања власти" се неумитно шири кроз медије, а додатне тензије стварају и слике насиља које се протеклих мјесеци дешава широм арапског свијета.

Оно што је вриједно пажње јесте чињеница да се по први пут од 1992. године, под будним оком високих и нешто нижих представника међународне заједнице и разноразних амбасадора, као метод за политичке притиске користи - насиље. У пракси би то подразумијевало "спонтане" протесте, са постепеним прерастањем у бунт против уставног уређења, односно онога што је Кристијан Шварцшилинг, доказани србомрзац, недавно квалификовао као "дејтонска луђачка кошуља". Нешто слично смо имали прилике гледати и крајем осамдесетих, додуше са далеко безопаснијим оруђем (јогуртом) али са истовјетним, ако не и тежим посљедицама.

Сценарио за овогодишњу представу је одавно написан, а инструкције се дају сваког понедељка у раним вечерњим сатима на федералној телевизији. Тако је трагом промуклих инструктора са ФТВ-а кренула и Обавјештајно-безбједносна агенција БиХ (још један продукт наметања од стране ОХР-а) чији су оперативци прије неколико дана, потпуно транспарентно и безобзирно упали у премисе Универзитета у Бањој Луци

Пише: Ранко Срдих
четвртак, 17 март 2011 14:18

настојећи анимирати голобраду интелектуалну свијест за радикалне, брзе и ефективне промјене. Фотографија разговора обавјештајаца и студента ће, као доказно средство у поступку покретања одговорности, проћи као и сати видео материјала националне мржње произишких из емисије "60 минута" који су уредно достављени Регулаторној агенцији за комуникације, а која се недавно огласила тврдњом да вријеђање српских и хрватских функционера представља врхунски домет демократије и слободног новинарства. Подсјећамо да је Радио-телевизија Републике Српске за бенигни покушај емитовања пробног дигиталног сигнала прошле године од стране истих медијских инквизитора кажњена са стотину хиљада конвертибилних марака.

Сценарио за овогодишњу представу је одавно написан, а инструкције се дају сваког понедељка у раним вечерњим сатима на федералној телевизији. Тако је трагом промуклих инструктора са ФТВ-а кренула и Обавјештајно-безбједносна агенција БиХ (још један продукт наметања од стране ОХР-а) чији су оперативци прије неколико дана, потпуно транспарентно и безобзирно упали у премисе Универзитета у Бањој Луци настојећи анимирати голобраду интелектуалну свијест за радикалне, брзе и ефективне промјене.

Деветнаестог марта је, по директиви инвеститора из Сарајева, излазак на бањалучке улице најавило неколико удружења грађана бомбастичних назива попут "Оштре нуле", "Глас народа" и других. За надање је да ће послјије прошломјесечног фијаска који је окупио тек нешто више од стотињак људи који су се слабо сналазили (очевици тврде да коловође нису знале гдје се налази централни градски парк), деветнаестомартовски протести окупити бар домицилне незадовољнике. Извјесно је ипак, да ће се под окриљем "Фејсбук социјалног бунта" несуђени изборни побједник једном за свагда покушати обрачунати са Републиком Српском, онако валтеровски, рушећи њене институције уличном револуцијом.

Ако је телевизијски наступ Златка Лагумџије у октобру прошле године неке изазивао зебњу, тренутна разјареност и разулареност неуспјехом имплементације концепта због којег је, на крају крајева, и избио рат, са аспекта српских и хрватских националних интереса доноси извјесно олакшање. Олакшање у смислу почетка краја нечега што се зове "немогућа држава", за чију је егзистенцију међународна заједница можда уложила пуно времена, стрпљења и новца, али чији су ионако крхки темељи додатно пољуљани њеним несмотреним и прије свега субјективним ангажманом.

Стога је за Републику Српску од изнимне важности да сачува политичку и економску

"Догађање народа" као увертира за обрачун са Републиком Српском

Пише: Ранко Срдих

четвртак, 17 март 2011 14:18

стабилност, јер се у годинама, можда и мјесецима пред нама једном за свагда ставља тачка на "стање бесконачне привремености".